

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoP/107/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223204302
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:1223204302.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletého A. B., narodeného XX.XX.XXXX, bytom ako matka, v konaní zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, so sídlom Jána Bottu 4, Trnava, dieťa matky C. A. D., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/XX, B., v konaní zastúpenej spoločnosťou Roman Kvasnica a partneri s.r.o., so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany a JUDr. Andreou Vyskočovou, advokátkou, so sídlom Žilinská cesta 130, Piešťany, a otca C. G. B., narodeného XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX/XX, I., Česká republika, prechodne bytom J. K. XX, J. X - L., Česká republika, v konaní zastúpeného JUDr. Danielou Ježovou, LL.M., PhD., advokátkou, so sídlom Javorinská 13, Bratislava – mestská časť Staré Mesto, v konaní o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava II č. k. 40P/47/2023-507 zo dňa 11.03.2024, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

1. Uznesením zo dňa 11.03.2024 súd prvej inštancie výrokom I. návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol a výrokom II. rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodol tak o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, doručenému Okresnému súdu Trnava dňa 01.02.2024 a postúpenému Mestskému súdu Bratislava II, ktorým do právoplatného skončenia vo veci samej žiadal upraviť styk s maloletým A. počas Vianoc 2023 od 29.12.2023 od 18:00 hod. do 07.01.2024 do 19:00 hod., od 07.12.2023 od 15:00 hod. do 19:00 hod., od 10.12.2023 od 9:00 hod. do 15.12.2023 do 19:00 hod., každý párny týždeň od stredy 14:00 hod. do nedele 19:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme v materskej škole, ak sa dieťa v danom čase nebude nachádzať v materskej škole, prevezme si ho a po ukončení styku vráti v mieste bydliska matky. Matka je povinná dieťa na styk riadne a včas pripraviť a v mieste jej bydliska ho otcovi vydať. Žiadal, aby súd uložil matke povinnosť ho informovať o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o krúžkoch, ktoré navštevuje s uvedením názvu krúžku a času, kedy sa maloleté dieťa tejto aktivity zúčastňuje, o činnosti v predškolskom zariadení a jeho návšteve, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa formou e-mailu každý pondelok. Zároveň žiadal, aby súd uložil matke povinnosť zaslať mu kópie lekárskeho správ z akýchkoľvek vyšetrení maloletého dieťaťa. Domáhal sa toho, aby súd upravil jeho právo na komunikáciu s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku každý pondelok, utorok a nepárny piatok od 17:30 do 18:30 hod. s tým, že matka je povinná danú komunikáciu zabezpečiť a ponechať maloleté dieťa osamote.

3. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil aplikáciou ust. § 2, § 130 ods. 1, 2, 3, § 330 ods. 1, § 336 ods. 1, 2, 3, § 360 ods. 1, § 365 ods. 1, § 367 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný

mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. d), § 326 ods. 1, § 328 ods. 1, § 329 ods. 1, § 331 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a článkom 5, ust. § 26, § 28 ods. 1, 2, § 36 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o rodine“).

4. Súd prvej inštancie (Mestský súd Bratislava II) konštatoval, že mu Okresný súd Trnava postúpil návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že mu o návrhu bráni rozhodnúť ust. čl. 16 Dohovoru o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí prijatého v Haagu dňa 25. 10. 1980, publikovaného v oznámení Ministerstva zahraničných vecí Slovenskej republiky pod číslom 119/2001 Z. z., (ďalej len „Dohovor“), podľa ktorého sa po doručení oznámenia o neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní dieťaťa podľa článku 3 justičné alebo správne orgány zmluvného štátu, na územie ktorého bolo dieťa premiestnené alebo na území ktorého je zadržované, zdržia rozhodovania vo veci opatrovníckeho práva, až kým sa nerozhodne, že návrat dieťaťa sa podľa tohto Dohovoru neuskutoční, okrem prípadu, keď v primeranej lehote po doručení oznámenia nebola podaná žiadosť podľa tohto Dohovoru.

5. Na odôvodnenie rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že postupoval podľa ustanovenia čl. 15 Nariadenia Rady (EÚ) č. 2019/1111 z 25. júna 2019 o právomoci a uznávaní a výkone rozhodnutí v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností a o medzinárodných únosoch detí, (ďalej len „Nariadenie č. 2019/1111“), podľa ktorého aj v situáciách, keď má právomoc vo veci samej súd iného členského štátu, majú v naliehavých prípadoch súdy členského štátu právomoc prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného členského štátu, a to najmä s ohľadom na maloletého A., ktorý sa nachádza na území Slovenskej republiky. Vychádzajúc z uvedenej premisy preto aj bez toho, aby súd uznal svoju právomoc vo veci úpravy práv a povinností k maloletému dieťaťu, konal v spojení s citovaným ust. § 130 ods. 2 CMP a rozhodoval o dočasnej úprave styku navrhovateľa s maloletým dieťaťom.

6. Vecne súd prvej inštancie argumentoval tým, že po oboznámení sa s obsahom spisového materiálu dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia v znení petitu návrhu, keďže zmyslom neodkladného opatrenia je upraviť pomery, ak je to bezodkladne potrebné. Neodkladné opatrenie vo veciach starostlivosti súdu o maloletých má mať vzhľadom na skutočnosť, že ide o súdnu úpravu bezprostredne sa dotýkajúcu záujmov maloletých detí, avšak pred vydaním rozhodnutia vo veci samej, bez vykonania riadneho dokazovania, miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené. Z podania otca doručeného súdu dňa 23.02.2024 bolo zrejmé, že matka mu umožnila kontakt s maloletým dieťaťom od 26.02.2024 od 12:00 hod. do 03.03.2024 do 15:00 hod., čo otec potvrdil vo vyhlásení zo dňa 23.02.2024. Z dôvodu, že otec osvedčil, že mu matka umožnila bez rozhodnutia súdu styk s maloletým dieťaťom v rozsahu jedného týždňa, dospel súd prvej inštancie k záveru, že nie je preukázaná naliehavá potreba dočasnej úpravy pomerov medzi účastníkmi. Rodičia sa vedia na úprave styku dohodnúť a na úrovni právnych zástupcov medzi nimi prebieha vecná komunikácia. Rovnako mal súd za preukázané, že otec môže s maloletým dieťaťom dvakrát týždenne telefonovať. Vzhľadom na vypätý rodičovský konflikt a prebiehajúce návratové konanie, ktoré zatiaľ nie je právoplatne skončené, súd prvej inštancie nepovažoval za vhodné autoritatívnym rozhodnutím formou neodkladného opatrenia styk otca s maloletým dieťaťom upravovať. Po skončení odvolacieho konania, v prípade akéhokoľvek rozhodnutia odvolacieho súdu, po ustálení krajiny obvyklého pobytu dieťaťa, bude priestor na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému A. príslušným súdom. V tomto štádiu konania by bolo rozhodnutie súdu predčasné s prihliadnutím na preukázané závery, že nie sú splnené základné zákonné podmienky pre jeho nariadenie, a to naliehavá potreba okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov v takom prípade, keď je návrhom preukázané, že záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého dieťaťa sú vážne ohrozené, čo nie je tento prípad.

7. Súd prvej inštancie zamietol aj návrh otca týkajúci sa informačnej povinnosti matky voči nemu o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, vrátane zaslania kópií lekárskeho správ z akýchkoľvek vyšetrení maloletého dieťaťa, krúžkov, ktoré navštevuje s uvedením názvu krúžku a času, kedy sa maloleté dieťa tejto aktivity zúčastňuje, činnosti v predškolskom zariadení a jeho návštevy, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa formou e-mailu každý pondelok. V konaní bolo preukázané, že rodičia intenzívne komunikujú prostredníctvom právnych zástupcov, a preto si otec na tejto platforme môže všetky tieto informácie od matky vyžiadať.

Z obsahu písomnej komunikácie účastníkov nevyplývalo, že by matka otcovi odmietala tieto informácie poskytovať, a preto súd nemal dôvod zaväzovať ju vopred k plneniu informačnej povinnosti, bez toho, aby bolo preukázané, že túto povinnosť porušuje.

8. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa ust. § 52 CMP tak, že žiadnemu z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

9. Uznesenie napadol riadnym a včasným odvolaním otec z dôvodov, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa ust. § 365 ods. 1 písm. d), f) a h) CSP.

Uviedol, že je aktuálne uväznený v právnom stave, kedy nemá zabezpečený riadny kontakt s maloletým dieťaťom a žiadny súd aktuálne nekoná a nerozhoduje o jeho kontaktoch. Slovenské súdy konanie o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu prerušili do času vyriešenia otázky právomoci súdov Českej republiky a súdy Českej republiky danú otázku do dnešného dňa právoplatne nevyriešili. Nemá tak žiadne iné právne možnosti ako sa domáhať kontaktu s dieťaťom na čas kým sa vyrieši jurisdikcia a otázka obvyklého pobytu dieťaťa. Jeho jedinou možnosťou je inštitút neodkladného opatrenia, resp. vhodného opatrenia podľa Haagskeho dohovoru, na zabezpečenie kontaktov s maloletým dieťaťom na čas, kým sa vyriešia právne otázky medzi súdmi dvoch krajín. Jeho vzťah s maloletým dieťaťom však nemôže počas danej doby ostať neupravený. Dodal, že existuje pozitívny medzinárodný záväzok štátu, na území ktorého sa dieťa nachádza, vyvinúť aktívnu činnosť na zabezpečenie kontaktu s druhým rodičom počas trvania návratového konania. Uvedený medzinárodný záväzok štátu vychádza z medzinárodných dohovorov a najmä bol jasne a zreteľne pomenovaný v judikatúre ESLP potvrdenej Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Ústavný súd Slovenskej republiky definuje ďalej pozitívny záväzok štátu vo svojom náleze II. ÚS 8/96 tak, že: „pozitívnym záväzkom sa chránia aj práva a slobody stanovené v Ústave Slovenskej republiky. Obsahom pozitívneho záväzku štátu vo vzťahu k právam a slobodám občana je povinnosť podniknúť opatrenia na ochranu práv, ktoré v ústave priznal občanovi, ale súčasťou pozitívneho záväzku nie je povinnosť dosiahnuť výsledok, ktorý občan od štátu žiada.“

Pri aplikácii relevantných ustanovení Haagskeho dohovoru nesmú všeobecné súdy ignorovať ani záväzky vyplývajúce z dohovoru, predovšetkým z jeho čl. 8. Ustanovenie čl. 8 dohovoru (ktorý v tomto smere poskytuje obdobné garancie ako čl. 19 ods. 2 ústavy) prikazuje štátnym orgánom zdržať sa zásahov do práva na súkromný a rodinný život, ale tiež zakladá aj pozitívny záväzok štátu zabezpečiť účinný rešpekt k nim (porovnaj napr. II. ÚS 8/96, II. ÚS 47/97, I. ÚS 4/02). Orgány štátu sú povinné zabezpečiť efektívnu ochranu práv garantovaných ústavou a príslušnými medzinárodnými zmluvami o ľudských právach a základných slobodách a tejto ich povinnosti musí zodpovedať aj výklad a uplatňovanie zákonov a iných všeobecne záväzných právnych predpisov (I. ÚS 22/01, I. ÚS 4/02). Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 194/2019 zo 17. septembra 2019 znie tak, že: „V takýchto mimoriadne citlivých konaniach (pozn: návratové) sa primeranosť opatrení musí posudzovať z pohľadu rýchlosti ich implementácie, keďže plynutím času môže dôjsť k nenapraviteľným následkom vo vzťahu medzi maloletým a rodičom, ktorému sa neoprávneným premiestnením dieťaťa porušili jeho rodičovské práva.“ Mal za to, že jeho návrh na nariadenie neodkladného opatrenia na jeho dočasné kontakty nie je možné posudzovať v duchu ako bežné návrhy na neodkladné opatrenia na kontakty v národných veciach, teda vo veciach, kde sa riadne vo veci samej koná a nemajú cudzí prvok.

Uviedol, že procesne podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle čl. 15 Nariadenia č. 2019/1111, podľa ktorého aj v situáciách, keď má právomoc vo veci samej súd iného členského štátu, majú v naliehavých prípadoch súdy členského štátu právomoc prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného členského štátu, s ohľadom na dieťa, ktoré sa nachádza v danom členskom štáte. Mal za to, že na rozhodovanie o takom návrhu je miestne príslušný súd podľa miesta bydliska maloletého dieťaťa. Okresný súd Trnava však postúpil jeho návrh na Mestský súd Bratislava II a tento ho spojil do konania o návrat, t.j. pod sp. zn. 40P/47/2023. Poukázal na to, že hoci návrh na zabezpečenie kontaktov s maloletým dieťaťom podal dňa 30.11.2023, o návrhu bolo rozhodnuté jeho zamietnutím až dňa 11.03.2024, čiže bol opäť obeťou vzájomného dohadovania súdov o príslušnosti rozhodnúť o jeho návrhu, čo sa pripísalo na dĺžke takéhoto rozhodovania. Prvoinštančný súd síce v bode 27 rozhodnutia uviedol, že aplikoval čl. 15 Nariadenia č. 2019/1111 a aplikoval aj ust. § 130 CMP. Bol toho názoru, že Mestský súd Bratislava II nebol príslušný na rozhodovanie o návrhu podľa čl. 15 Nariadenia, ale o tom mohol rozhodovať len súd podľa miesta pobytu maloletého dieťaťa, a to je Okresný súd Trnava. Mestský súd Bratislava

II mohol rozhodovať len o návrhu podľa čl. 7 Haagskeho dohovoru v spojení s ust. § 130 CMP. Aj Nariadenie Brusel IIaRecast aj Haagsky dohovor vychádzajú zo zásady, že nikto nesmie ťažiť zo svojho protiprávneho konania; aj preto sú jednotlivé ustanovenia Haagskeho dohovoru a Nariadenia koncipované na princípe predchádzania svojpomoci, resp. ochrany detí pred negatívnymi dôsledkami realizácie svojpomoci.

Vo vzťahu k posudzovaniu návrhu prvoinštančným súdom uviedol, že v rámci odôvodnenia síce súd prvej inštalcie cituje aj ust. § 130 CMP, ale ďalej už pokračuje s bežnými ustanoveniami CMP o bežných neodkladných opatreniach (nie v návratových veciach ale bežných ÚPP bez cudzieho prvku), čomu zodpovedá aj jeho prístup a dôvody zamietnutia jeho návrhu, bez prihliadnutia na osobitosti povahy návrhu na dočasnú úpravu kontaktov počas medzinárodného rodičovského únosu dieťaťa, a teda počas návratového konania. V rámci návratového konania existuje jednak osobitné ust. § 130 CMP na zabezpečenie dočasného kontaktu medzi opusteným rodičom, ktorý čaká na rozhodnutie súdu v krajine, kde maloleté dieťa žilo a taktiež osobitne danú situáciu upravuje Haagsky dohovor v čl. 7 písm. f). Oba tieto predpisy dávajú osobitný dôraz na dočasnú úpravu kontaktu medzi opusteným rodičom a dieťaťom. Z toho je zrejmé, že dočasná úprava kontaktov sa posudzuje odlišne od neodkladných opatrení vydávaných podľa ust. § 325 CSP. Mal za to, že súd prvej inštalcie v bodoch 9 – 19 nesprávne cituje ustanovenia zákonov, ktoré na svoje rozhodnutie aplikoval. Ide o osobitný návrh, na ktorý sa dané ustanovenia nevzťahujú. Prvoinštančný súd akoby na osobitosti daného návrhu neprihliadol a na posúdenie návrhu aplikoval nesprávne ustanovenia zákona. Namietal, že nesprávne aplikácia zákonných ustanovení vyplýva aj z bodu 26 napádaného uznesenia, kde uvádza vysvetlenie, ktoré nie je možné aplikovať na dočasnú úpravu kontaktov v návratových konaniach, ktoré nepatrí medzi konania starostlivosti súdu o maloletých, ktoré sú vymenované v ust. § 111 CMP, ale ide o osobitné konanie, ktoré práve pre jeho osobitosti a odlišnú aplikáciu je upravené samostatne, vrátane potreby úpravy dočasných kontaktov dieťaťa s druhým rodičom. Potrebu dočasných kontaktov medzi dieťaťom a druhým rodičom nie je potrebné osobitne odôvodňovať táto vyplýva priamo zo zákona a medzinárodného Haagskeho dohovoru. Účelom je zabezpečiť kontakt s druhým rodičom, keďže v rámci konania o návrat sa nerozhodujú opatrovnícke veci, a teda zverenie dieťaťa alebo kontakty. Neaplikujú sa ani všeobecné zásady charakterizujúce inštitút neodkladného opatrenia, ale naopak všeobecné zásady na ktorých je postavený Haagsky dohovor o občianskoprávných aspektoch medzinárodných únosov detí z 25. októbra 1980.

Ďalej namietal celý bod 29 odôvodnenia napádaného uznesenia (v ktorom súd prvej inštalcie dospel k záveru o nesplnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže neodkladné opatrenia vo veciach starostlivosti súdu o maloletých majú miesto len tam, kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého dieťaťa vážne ohrozené), pretože osobitosť dočasnej úpravy kontaktov s rodičom, ktorý je tzv. opustený rodič, je daná aj tým, že v rámci konania o návrat sa nepreukazujú okolnosti potrebné na rozhodovanie o zverení maloletého alebo o rozsahu kontaktov. Bod 29 pritom obsahuje aj nesprávny predpoklad toho, že dané rozhodnutie bolo vydané pred rozhodnutím vo veci samej. O návrate súd prvej inštalcie rozhodol pod tou istou spisovou značkou dňa 27.11.2023, rovnako bol realizovaný výsluch účastníkov na pojednávaní konanom dňa 27.11.2023, kde matka pred súdom počas výsluchu potvrdila, že bez súdneho rozhodnutia maloleté dieťa otcovi neumožní vidieť. Ďalej je potrebné uviesť, že na dočasné kontakty počas návratových konaní nevzťahuje predpoklad „kde bez okamžitého zásahu zo strany súdu vo forme bezodkladnej úpravy pomerov sú záujmy, starostlivosť, výchova, zdravie alebo život maloletého vážne ohrozené“ Neobstojí teda odôvodnenie prvostupňového súdu o tom, že by neboli splnené zákonné podmienky na vydanie vhodného opatrenia podľa ust. § 130 CMP. Po skutkovej stránke súdu postačil jediný osobný kontakt medzi otcom a maloletým dieťaťom, ktorý sa zrealizoval vo februári 2024, čiže po takmer šiestich mesiacoch bez absolútne žiadneho kontaktu s dieťaťom na zamietnutie návrhu na akékoľvek budúce kontakty. Značné oddiaľovanie konečného rozhodnutia, a tak stavu otca bez dieťaťa a riadnych kontaktov s ním má na svedomí aj súd prvej inštalcie, ktorému trvalo tri mesiace v návratovej veci len písomne vyhotoviť uznesenia, ktorým rozhodol. Otec podal odvolanie a súd prvej inštalcie nepredložil vec odvolaciemu súdu, čím sa len predlžuje čas núteného odlúčenia otca od maloletého dieťaťa. Aktuálne je situácia stále vyhrotená. Matka odmieta komunikovať s otcom, odkazuje ho len na komunikáciu právnych zástupcov, čo je neprijateľné, keďže právni zástupcovia nemôžu suplovať komunikáciu medzi rodičmi. Matka informácie otcovi stále neposkytuje, a to ani prostredníctvom jej právneho zástupcu. Kontakty či už osobné alebo video sú len diktátom matky a je každému zrejmé, že jeden krátky osobný kontakt za mesiac nemôže byť ani zďaleka dostatočný na udržiavanie rodinných vzťahov. Osobné kontakty sú len nadiktované matkou, ktorá nespraví žiadne kompromisy, ani ústupky. Osobný kontakt sa zrealizoval zatiaľ len dva krát – jeden krát vo februári 2024 a druhý v marci.

Maloletému dieťaťu nebolo umožnené sa ani stretnúť s rodinou otca, ako otec žiadal v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Otec navrhuje kontakty, matka návrhy neprijíma, len stroho odpovie, teda cez jej právneho zástupcu, že môže len pár dní, a to len raz v mesiaci. Nejde o dialóg alebo snahu hľadať kompromisy, ale o diktát matky a aplikovanie jej svojvôle. Takýmto správaním sa matka snaží dosiahnuť jednak vymazanie otca zo života maloletého dieťaťa a jednak stať sa jeho preferenčným rodičom, čo je v rozpore so záujmami maloletého dieťaťa.

V zmysel ust. § 130 CMP, čl. 7 Haagskeho dohovoru otec žiada kontakt aspoň dva krát mesačne. Ide o minimálny kontakt na to, aby dieťa na svojho rodiča nezabudlo, aby rodinné vzťahy ostali zachované aj počas únosu dieťaťa v tretej krajine. Videohovory žiada dva krát v týždni keď bude mať osobný kontakt a tri krát v týždni kedy osobný kontakt mať nebude. Mal za to, že uvedený návrh predstavuje úplne minimum na splnenie záväzku Slovenskej republiky o aktívnu snahu zabezpečiť udržanie rodinných väzieb maloletého dieťaťa s opusteným rodičom počas konania o návrat.

Poukázal na to, že od matky nedostáva žiadne informácie o maloletom dieťaťi. Na správy nedostáva žiadnu odpoveď. Matka mu neposkytla ani informáciu o tom, že dieťa v MŠ odpadlo a muselo byť prevezené do nemocnice, čo sa náhodou dozvedel z MŠ. Bol toho názoru, že ide o jasný príklad absolútnej snahy matky vymazať ho ako otca zo života dieťaťa počas trvania konania o návrat. Je základnou povinnosťou matky s ním ako otcom komunikovať a odovzdávať mu všetky informácie o maloletom dieťaťi.

Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmenil a vydal uznesenie, ktoré bude platiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde v Trnave pod sp. zn. 13P/82/2023 alebo do právoplatného skončenia konania vedeného na Obvodnom súde pre Prahu 9, sp. zn. 66Nc 2578/2023, ktorým upraví jeho styk s maloletým dieťaťom každý párny týždeň od stredy 14:00 do nedele 19:00 hod. s tým, že si otec maloleté dieťa prevezme v MŠ, pokiaľ sa tam maloleté dieťa z akéhokoľvek dôvodu nebude nachádzať prevezme si ho v mieste bydliska matky. Odovzdanie maloletého dieťa po ukončení styku bude v bydlisku matky. Matka je povinná maloleté dieťa na styk riadne a včas pripraviť a v mieste jej bydliska ho otcovi vydať. Žiadal, aby súd uložil matke povinnosť informovať otca o maloletom dieťaťi, jeho zdravotnom stave, o krúžkoch (s uvedením názvu krúžku a časov, kedy sa tejto aktivity maloleté dieťa zúčastňuje), aktivitách, o činnosti v predškolskom zariadení a jeho návšteve, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa formou e-mailu každý pondelok. Matka je povinná zaslať otcovi aj kópie lekárskeho správ z akýchkoľvek vyšetrení maloletého dieťaťa. Ďalej žiadal, aby bol oprávnený komunikovať s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku každý pondelok, utorok a nepárny piatok od 17:30hod. do 18:30 hod. s tým, že matka je povinná danú komunikáciu zabezpečiť a ponechať maloleté dieťa osamote. Navrhol, aby odvolací súd žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

10. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že považuje najskôr za potrebné uviesť na pravú mieru tvrdenia otca ohľadom jeho stretávania sa s maloletým A.. Otec jej v lete 2023 oznámil, že chce so synom v roku 2023 tráviť 14 dní v júli a 14 dní v auguste, s čím súhlasila, lebo išlo o prázdninový režim a otcovi v kontakte so synom nijako nebránila. Otec od septembra 2023 trval na tom, že si bude maloletého A. brávať na 14 dní a jej umožní s ním byť následne 12 - 13 dní. Snažila sa otcovi vysvetliť, že maloletý A. si musí plniť povinné predprimárne vzdelávanie, keďže budúci rok pôjde do prvej triedy, a teda nemôže mať dve školy v dvoch krajinách pri nástupe do prvej triedy. Preto na otca apelovala, aby sa opäť zaviedol predprázdninový režim a on bol s maloletým A. 5 dní v mesiaci, tak ako to bolo od leta 2020. Otec sa rozhodol nastaviť vlastné pravidlá hry. Cez svoju právnu zástupkyňu jej potvrdil, že si maloletého A. vyzdvihne v B. dňa 27.09.2023 a dňa 01.10.2023 o 13:00 hod. jej ho odovzdá na Hlavnej vlakovej stanici v Prahe. O čom otec, prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, ju a jej advokátku dvakrát uisťoval. Otec, napriek tomu, že sa zaviazal maloletého A. odovzdať matke v nedeľu 01.10.2023, odmietol jej ho vrátiť. Otec jej navrhol dohodu 15/13, na základe ktorej by mal byť maloletý A. v starostlivosti otca 15 dní. Touto, pre ňu a hlavne maloletého A., nevýhodnou dohodou podmieňoval odovzdanie syna matke, s čím nemohla súhlasiť, nakoľko by to nebolo v záujme maloletého dieťaťa, ktoré aktuálne, z dôvodu povinného predprimárneho vzdelávania, potrebuje stabilné prostredie. Skutočnosť, že by navštevovalo dve materské školy s predprimárnym vzdelávaním s povinnou predškolskou dochádzkou a následne dve základné školy s povinnou školskou dochádzkou v dvoch rôznych štátoch, by bola pre maloleté dieťa neúnosná. Dodala, že v období od 27.09.2023 do 18.10.2023 otec svojvoľne a bez jej súhlasu umiestnil maloleté dieťa do detskej skupiny v J., vedenej spolkom K. M., M., ktorá nie je registrovaná, a týmto svojím rozhodnutím prakticky znemožnil maloletému dieťaťu plnenie povinného predprimárneho vzdelávania, ktoré má zabezpečené len v B. a spôsobil mu zmätko v živote. Počas doby v trvaní troch

týždňov, svojvoľného zadržania syna otcom, bola ona obmedzená zo strany otca v kontakte so synom na 6 telefonátov v trvaní pár minút. Nakoľko od 27.09.2023, kedy odovzdala syna otcovi na základe dohody s otcom, ktorú otec nakoniec nerešpektoval, uplynuli tri týždne, a otec jednoznačne zaujal postoj, že jej syna odovzdá, iba keď mu podpíše dohodu podľa jeho predstáv. Vydieranie otca odmietla a dňa 18.10.2023 si osobne vyzdvihla maloleté dieťa zo M., z detskej skupiny, do ktorej ho otec umiestnil bez toho, aby si vôbec vyžiadal jej súhlas. Od 19.10.2023 má maloleté dieťa opäť zabezpečené povinné predprimárne vzdelávanie v Materskej škôlke, B. B. X, B..

Uviedla, že osobné stretnutie otca s maloletým A. sa konalo dňa 28.12.2023 v B., v trvaní dvoch hodín. V januári 2024 prostredníctvom právneho zástupcu bola ona tá, ktorá kontaktovala právneho zástupcu otca s návrhom dohody o úprave jeho styku s maloletým dieťaťom, a to najmä z dôvodu, že súdy v Slovenskej republike a v Českej republike ešte nerozhodli o návrhoch rodičov týkajúcich sa úpravy ich práv a povinností k maloletému dieťaťu. Za danej situácie, keď nebolo možné ani odhadnúť, dokedy bude o návrhoch rodičov rozhodnuté, je v záujme maloletého dieťaťa vytvorenie stabilného prostredia a aj vzhľadom na fakt, že maloletý A. si plní povinné predprimárne vzdelávanie len na Slovensku od septembra 2023, navrhla, aby sa stretnutia maloletého A. s otcom realizovali každý štvrtý týždeň v kalendárnom mesiaci od stredy od 12:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s tým, že otec si maloleté dieťa prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletý A. na Slovensku navštevuje a po ukončení stretnutia otec odovzdá maloletého A. matke na Slovensku, v mieste bydliska matky aj maloletého A. v B., N. F. E. O. XX. Zároveň od otca požadovala poskytnutie záruky, že maloleté dieťa jej v dohodnutom čase vráti, aby sa nezopakovala situácia zo septembra 2023. Vzhľadom na veľkú vzdialenosť medzi J. P. B. by bolo pre maloletého A. únavné a zaťažujúce cestovať niekoľko hodín autom dva krát do mesiaca z B. do J. a z J. do B., preto navrhovala stretnutie otca so synom 5 dní po sebe nasledujúcich v týždni, čo by bolo pre maloleté dieťa menej zaťažujúce ako cestovanie dva krát do mesiaca z B. do J. a z J. do B. za účelom realizovania stretnutí, napr. od piatku do nedele. Poznamenala, že jej maloletý A. hovorí, že je pre neho cestovanie do J. zdĺhavé a únavné. Plánované stretnutie maloletého A. s otcom od 31.01.2024 do 04.02.2024 sa nerealizovalo z dôvodu ochorenia dieťaťa, o čom bol otec prostredníctvom právneho zástupcu vopred informovaný. Stretnutie maloletého A. s otcom na základe dohody rodičov sa realizovalo od 26.02.2024 od 12:00 hod. do 03.03.2024 do 15:00 hod., aj keď navrhovala styk od 28.02.2024 do 03.03.2024, pretože si bola vedomá toho, že otec a priori nebude súhlasiť s jej návrhom a mala záujem, aby sa maloletý A. stretol s otcom. Stretnutie maloletého A. s otcom na základe dohody rodičov sa realizovalo od 27.03.2024 do 03.03.2024 do 17:00 hod. vrátane Veľkonočných sviatkov. Pôvodne navrhovala stretnutie maloletého A. s otcom od stredy 27.03.2024 od 12:00 hod. do 31.03.2024 do 15:00 hod., aby mohla byť s maloletým A. aspoň jeden deň počas Veľkonočných sviatkov, a to na Veľkonočný pondelok dňa 01.04.2024. Mali spolu s maloletým A. už dlhšie naplánovaný program na tento deň. Na naliehanie otca urobila ústupok a súhlasila s tým, aby si otec prevzal syna výnimočne v stredu 27.03.2024 nie o 12:00 hod. ale o 9:30 hod., ako to požadoval otec a vrátil jej syna nie v nedeľu, ale v pondelok 01.04.2024, ako to požadoval otec, a to o 12:00 hod. Kvôli tomu presunula naplánovaný program pre maloletého A. 01.04.2024, o ktorom vedel a tešil sa na neho, na poobedňajšie hodiny, t.j. po dvanástej hodine, rátajúc s tým, že otec prejaví aspoň aký taký rešpekt voči matke a nebude opakovane a priori negovať jej snahu o zmierlivú dohodu ohľadom stretnutia maloletého A. s otcom, pokiaľ súdy nerozhodnú. Tvrdila, že otcovi opätovne urobila ústupok a otec to zneužil a bez jej súhlasu poslal prostredníctvom právneho zástupcu na súd prehlásenie, bez toho, aby sa spolu dohodli na čase odovzdania maloletého A. matke 01.04.2024, pretože nesúhlasila s vrátením maloletého A. 01.04.2024 až o 17:00 hod. Trvala na poskytnutí záruk zo strany otca, že syna vráti 01.04.2024 o 12:00 hod., a že jej počas návštevy maloletého A. u otca v Čechách umožní telefonický kontakt v dňoch 28.03.2024 o 19:30 hod. a 30.03.2024 o 19:00 hod. Otec jej telefonický kontakt so synom 28.03.2024 neumožnil a na jej sms správu, ktorou mu oznámila čas, kedy by chcela telefonovať so synom, otec vôbec nereagoval. Otec si svojvoľne zmenil čas jej telefonického kontaktu so synom dňa 30.03.2024 z 19:00 hod., ktorý si sám určil na 18:00 hod., kedy sa otec hral so synom a v zápale hry nemal čas telefonovať s matkou.

Okrem osobných stretnutí otec má so synom video hovory dva krát do týždňa, a to v stredu a v sobotu v trvaní od 30 minút do jednej hodiny, počas ktorého ona do ich komunikácie nezasahuje. Z uvedeného je zrejmé, že styk otca s maloletým A. sa realizuje, aj keď nie v takom rozsahu, ako si to otec predstavuje. Otec sa stále dožaduje v komunikácii s matkou prostredníctvom právnych zástupcov stretávania sa so synom v rozsahu striedavej starostlivosti, nerešpektujúc fakt, že v zmysle ust. § 28a zákona č. 245/2008 Z.z. o výchove a vzdelávaní (školský zákon) a o zmene a doplnení niektorých zákonov, predprimárne vzdelávanie je povinné a maloletý A. si od septembra 2023 plní povinné predprimárne vzdelávanie len na Slovensku, na základe právoplatného uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 08.09.2023 č.k. 13P/75/2023 – 17, ktorým súd výrokom I. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým nahradil súhlas

otca s tým, aby si maloleté dieťa plnilo povinné predprimárne vzdelávanie v Materskej škole, B. B. X, B.. V zmysle § 59a ods. 5 školského zákona, povinné predprimárne vzdelávanie plní dieťa formou pravidelného denného dochádzania v pracovných dňoch v rozsahu najmenej štyri hodiny denne, okrem času školských prázdnin. Poukázala na to, že maloletý A. nemá v Čechách zabezpečené povinné predprimárne vzdelávanie a ani inú formu osobitného spôsobu plnenia povinného predprimárneho vzdelávania v súlade s ust. § 23 školského zákona. Je v záujme maloletého dieťaťa, ktoré by si od septembra 2024 malo plniť povinnú školskú dochádzku v základnej škole, aby si riadne, v súlade so školským zákonom, plnilo povinné predprimárne vzdelávanie v zariadení na to určenom v zmysle školského zákona, a to v Materskej škole, B. B. X, B..

Poprela, že by otcovi nebolo z jej strany umožnené sa vídať s maloletým dieťaťom. Otec je pravidelne nielen v osobnom kontakte s maloletým A., ale majú spolu aj video hovory, ktoré sa realizovali v týždňoch, počas ktorých otec nebol v osobnom kontakte so synom, v priemere dva krát do týždňa v rozsahu 30 – 60 minút. Ako sám otec v odvolaní konštatoval, CMP v ust. § 130 ods. 2. upravuje, že súd môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku navrhovateľa s maloletým dieťaťom. Mala za to, že i keď v konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by bol maloletý A. neoprávnené premiestnený, alebo zadržávaný na území Slovenska, ako sa otec snaží navodiť dojem v prebiehajúcich konaniach pred súdmi na území Slovenskej republiky ako i Českej republiky. V konaní pred súdom prvej inštancie preukázala, že otec sa pravidelne stretáva s maloletým A. minimálne v takom rozsahu, ako bol zvyknutý sa stretávať so synom od leta 2020, a to v priemere 5 dní v mesiaci. Pokiaľ by súd považoval za potrebné, v záujme maloletého dieťaťa, aby bol režim jeho stretávania sa s otcom predvídateľný, pretože sa síce spolu stretávajú, ale ani maloletý A. vopred nevie, kedy sa stretnutie uskutoční a je v neistote, nakoľko otec sa stále snaží presadiť stretávanie sa so synom v rozsahu striedavej starostlivosti, a taktiež z dôvodu, že je prerušené konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému A. vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13P/82/2023, mala za súladné s ust. § 130 CMP, upraviť stretávanie sa maloletého A. s otcom na čas do právoplatného rozhodnutia súdu v krajine obvyklého pobytu vo veci úpravy starostlivosti o maloletého A. tak, že otec by bol oprávnený stretávať sa s maloletým A. každý posledný týždeň v kalendárnom mesiaci od stredy od 12:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s tým, že otec si maloletého A. prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje na Slovensku a po ukončení stretnutia maloletého A. odovzdá matke v mieste bydliska maloletého dieťaťa v B..

Čo sa týka časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha uloženia povinnosti matke, informovať ho o zdravotnom stave, krúžkoch maloletého dieťaťa, jeho aktivitách, o činnosti v predškolskom zariadení a jeho návšteve, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa formou e-mailu každý pondelok, stotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca v tejto časti zamietol, a preto navrhla, aby odvolací súd v tejto časti odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

Súd v návratovom konaní v zmysle ust. § 130 CMP môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku rodiča s dieťaťom, alebo prijať vhodné opatrenia na zabezpečenie podmienok pre návrat dieťaťa, čo určite nezahŕňa úpravu informačnej povinnosti rodiča, akej úpravy sa otec domáha svojím návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia. Navyiac toho času nie je ani rozhodnuté o zverení maloletého A. do starostlivosti jedného z rodičov, a teda ani nie je splnená zákonná podmienka na uplatnenie si práva na pravidelné poskytovanie informácií o maloletom dieťati tomu rodičovi, ktorému nebolo dieťa zverené do osobnej starostlivosti. Podľa § 24 ods. 6 Zákona o rodine, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde. Tvrdila, že informuje otca o zdravotnom stave maloletého A., o jeho krúžkoch, čo vyplýva aj z konania pred súdom prvej inštancie, a teda nie sú pravdivé tvrdenia otca, že ho vôbec neinformuje o maloletom dieťati. Rozsah a frekvenciu otcom požadovanej informačnej povinnosti vo vzťahu k jej osobe považuje za šikanu. Ohľadom času syna tráveného v predškolskom zariadení, má otec ako druhý zákonný zástupca, ktorého uviedla v prihláške syna do materskej školy a otec bol o prijatí syna do MŠ riadne škôlkou informovaný, možnosť informovať sa priamo v predškolskom zariadení, čo otec vôbec nerobí a prenáša zodpovednosť na matku.

Vo vzťahu k časti návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha uloženia povinnosti matke, umožniť mu komunikovať s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku každý pondelok, utorok a nepárny piatok od 17:30 do 18:30 hod., stotožnila sa so záverom súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca v tejto časti zamietol, a navrhla, aby odvolací súd v tejto časti odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Otec

pravidelne komunikuje so synom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku, a to dva krát do týždňa v čase, kedy maloleté dieťa nemá krúžky. Otcom požadovaný čas zasahuje synovi do krúžkov, kedy má YTA akadémiu a futbalové tréningy. Nie je teda potrebné neodkladným opatrením upravovať komunikáciu maloletého A. s otcom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku, ako to požaduje otec, nakoľko táto komunikácia sa realizuje v primeranom rozsahu vzhľadom aj na iné aktivity maloletého dieťaťa v poobedňajších hodinách ako sú krúžky, hra s kamarátmi, a to o to viac, že otec požaduje, aby pri ich video hovoroch bolo maloleté dieťa najlepšie samé v miestnosti, kde by neboli nikým a ničím rušený, a v takom prípade by musel byť maloletý A. len doma a čakať na telefonáty s otcom. V minulosti, pred tým, ako otec ako prvý podal návrh na súdy, vôbec netelefonoval s maloletým dieťaťom, maloleté dieťa na to nebolo zvyknuté. Bola toho názoru, že za situácie, keď je maloletý A. v konflikte rodičov, pravidelne sa stretáva s otcom a otec ho aj v telefonátoch zaťažuje problémami dospelých, bolo by v záujme maloletého A., aby spolu telefonovali jeden krát v týždni, v ktorom sa nebude realizovať ich stretnutie, a to v rozsahu najviac 30 minút, teda nie ako požaduje otec predmetným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, čo by ani nebolo v záujme maloletého dieťaťa.

Navrhla, aby odvolací súd odvolaním napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým návrh otca v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol, potvrdil ako vecne správne, alebo aby odvolací súd zmenil odvolaním napadnuté rozhodnutie len v časti návrhu otca na úpravu jeho styku s maloletým dieťaťom tak, že nariadi opatrenie, ktorým upraví stretávanie sa otca s maloletým A. každý posledný týždeň v kalendárnom mesiaci od stredy od 12:00 hod. do nedele do 15:00 hod. s tým, že otec si maloletého A. prevezme v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje na Slovensku a po ukončení stretnutia maloletého A. odovzdá matke, v mieste bydliska maloletého dieťaťa v B., a to najdlhšie do doby, než bude o styku otca s maloletým A. právoplatne rozhodnuté vo veci úpravy starostlivosti o maloleté v krajine obvyklého pobytu.

11. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že dňa 17.04.2024 sa na základe predvolania dostavili na oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately matka a maloleté dieťa za účelom vykonania pohovoru s maloletým dieťaťom. Ten bol uskutočnený bez prítomnosti matky. Dieťa bolo zhovorčivé, v dobrej nálade, ale bolo vidieť, že vníma rodičovský konflikt. Počas pohovoru dieťa uviedlo, že by chcelo, aby sa to už skončilo a chcelo by, aby aj oni boli ako iné rodiny. Dieťa dodalo, že k otcovi chodí, keď povie matka, musí sa jej opýtať, ale chcelo by, aby to bolo viac ako je to v súčasnosti (aktuálne je to 5 dní v mesiaci). Hovorilo o tom, že by to mohlo byť 10 dní u otca a 10 dní u matky, aby to bolo fér. Maloleté dieťa na otázky odpovedalo ovplyvnené názormi oboma rodičmi a samé priznalo, že ak je s matkou, hovorí tak, ako chce matka a keď je s otcom, hovorí ako chce on. Nechce, aby boli rodičia smutní. Jeho želaním by bolo, aby sa rodičia k sebe vrátili, ale vie, že to sa nestane. V závere rozhovoru dieťa uviedlo, že je zmätené a nevie, čo si má myslieť, hovorilo napr. o situácii s macochou, mama mu povedala, že v J. má macochu, jemu sa to slovo nepáči, tak mu zamestnanci oddelenia vysvetľovali, že ju môže osloviť menom, ak sa tak bude cítiť lepšie. Verbalizovalo, že sa trápi aj preto, lebo mu matka povedala, že otec ich opustil a oni teraz nemajú peniaze. Kolízny opatrovník bol toho názoru, že je potrebné čím skôr upraviť styk dieťaťa s rodičmi, aj z dôvodu upokojenia napätia v rodine, nastavenia pravidiel pre všetkých jej členov a najmä upokojenia psychického vypätia z neistoty u dieťaťa. Navrhol, aby odvolací súd vyhovel odvolaniu otca v celom rozsahu. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu aj bez nariadenia pojednávania.

12. K vyjadreniu matky sa vyjadril otec tak, že matka vo svojom vyjadrení účelovo vyberá informácie, ktoré popisuje len čiastočne tak, aby zapadli do jej príbehu. Opomína uvádzať zásadné okolnosti. Na záver žiadala, aby súd upravil kontakty medzi otcom a maloletým dieťaťom na čas kým sa nebude právoplatne rozhodnuté o návrate maloletého dieťaťa len raz za mesiac na 5 dní. Snaží sa navodiť dojem, ktorý nepreukazuje, že údajne tak sa otec stretával s maloletým dieťaťom do leta 2020, čo je klamstvo. Zdôraznil, že kontakt medzi rodičom a vlastným maloletým dieťaťom v intenzite raz do mesiaca je nedostatočný, a to aj na čas trvajúceho súdneho konania. Jedná sa o pomer 25 dní matka a 5 dní otec. Je všeobecne známe, že minimálnym rozsahom kontaktov medzi rodičom a dieťaťom je aspoň dva krát do mesiaca. S kratším rozsahom dochádza k narušovaniu vzťahu medzi rodičom a dieťaťom a vzájomnému odcudzeniu. Správaním matky dochádza k odsudzovaniu medzi otcom a maloletým dieťaťom, ktorý sú zvyknutí na takmer dennú vzájomnú prítomnosť. Tvrdil, že s maloletým dieťaťom sa stretával takmer denne, nielen spolu trávili čas v jeho domácnosti, chodil s ním aj na voľnočasové aktivity, zastavil sa po práci za ním, boli v dennom tak osobnom aj telefonickom kontakte. O uvedenom svedčí aj pohovor maloletého dieťaťa na ÚPSVaR, podľa ktorého je zrejmé, že otec mu veľmi chýba, dožaduje sa tráviť s ním čas. Maloleté dieťa uvádza, ako mu chýba otec, ako chce byť s oboma rodičmi

rovnako, ako nechce, aby sa rodičia hádali a prejavuje želanie, aby sa konflikt vyriešil. Taktiež uvádza, ako matka na neho prenáša záťaž tým, že mu uvádza, že ak ho dá tatinovi, už ju nikdy neuvidí. Takéto manipulatívne vyhlásenia rodiča sú vysoko škodlivé pre dieťa. Maloleté dieťa tiež popisuje, ako sa samé dožaduje stretnutí s otcom a matka sa stále pýta, kedy bude zasa s otcom. Následne popisuje negatívne reakcie matky na tieto otázky.

Uviedol, že matka neumožnila kontakty medzi ním a malolekým dieťaťom takmer 5 mesiacov (od 18.10.2023 do 26.02.2024). Aktuálne matka umožňuje len 5 dní do mesiaca, odôvodňujúc to povinnou predškolskou dochádzkou. Preto kontaktoval materskú školu, ktorá sa vyjadrila, že môže neprítomnosť maloletého dieťaťa bez problémov v materskej škole ospravedlniť a dané nie je prekážkou širších kontaktov medzi ním a malolekým dieťaťom. Aj letné prázdniny odmieta rozdelenie na polovicu medzi rodičov. Dôvody neuvádza (už nemá ako dôvod ani predškolskú dochádzku počas leta a mesiacov júl a august), a preto už len autoritatívne diktuje dátumy. Dodal, že za takých okolností má len dve možnosti, a to zobrať maloleté dieťa bez súhlasu matky, alebo sa podrobiť jej diktátu. Vždy prezentuje svoj nesúhlas s rozsahom 5 dní do mesiaca, ale postoj matky je nemenný.

Poukázal na to, že s ním matka absolútne o ničom nekomunikuje, teda komunikáciu úplne odmieta. Preto je nevyhnutné, aby sa určila aj komunikačná povinnosť matke, tak ako on žiada. Matka nepredložila ani jednu správu, ktorou by ho o niečom informovala, lebo neexistuje. Uvádza klamstvá a nevie ich preukázať. Uvedené tvrdenie vyvracia aj fakt, že komunikácia o maloleťom dieťati prebieha medzi právnymi zástupcami a nie medzi rodičmi. Získavanie informácií o vlastnom dieťati, ktoré sa nachádza na území Slovenskej republiky a uloženie danej povinnosti jednoznačne patrí pod čl. 15 Nariadenia Brusel II recast 2019/1111. Maloleté dieťa bolo v mesiaci december 2023 hospitalizované a on dostal informáciu od materskej školy, nie od matky. Ani hospitalizáciu dieťaťa mu matka neplánovala oznámiť. Dokonca mu klamala, že ide len na bežnú prehliadku k lekárovi s malolekým dieťaťom. Následne musel zdĺhavo a komplikovane získavať informácie od lekárov, kontaktovať ÚPSVaR, materskú školu, právnikov zapojiť, volať všetky nemocnice, aby vôbec zistil v akej nemocnici je maloleté dieťa. Trvalo dva dni sa k informáciám od tretích osôb dostal, pritom to malo byť základnou povinnosťou matky, dať mu správu, kde je maloleté dieťa, z akých dôvodov a podať základné informácie o jeho diagnóze a stave. To sa však nestalo. Uvedené bolo vyčerpávajúce nielen pre neho, ale aj pre tretie osoby, ktoré sú zapojené do tohto procesu, aby vedel aspoň základné veci o dieťati. Toto je ilustrácia poskytovania informácií matkou otcovi.

Žiadal taktiež častejšie telefonické kontakty, ako tie, čo autoritatívne určila matka. Aktuálny jediný kontakt medzi ním a malolekým dieťaťom je jedna hodina za celý týždeň počas telefonátu, kedy je matka prítomná. Pokiaľ by súd vyhovel návrhom podľa vyjadrenia, podporil by tým autoritatívne správanie matky, ktorá by v ňom ďalej pokračovala. Nesnažila by sa ani len hľadať kompromisy a vychádzať akýmkoľvek jeho požiadavkám v ústrety, veď nemusí, súd jej pozíciu podporí. Mal za to, že je potrebné nájsť určitý balans a rovnováhu tak, aby sa maloleté dieťa mohlo osobne stretnúť s otcom aspoň dva krát do mesiaca, čo je úplne minimum a telefonovať s ním ideálne každý deň, ak to nie je možné aspoň tri krát do týždňa. Deti majú mať právo na prístup k svojim rodičom denne, zavolať im, keď ich niečo trápi, rozprávať sa o bežných veciach, dané nemá byť problém pre matku, jedine že by jej cieľom bolo narušenie vzájomného vzťahu otec - syn a snaha o vzájomné odlúčenie.

K udalostiam v septembri/októbri 2023 uviedol, že matka dané udalosti vykresľuje neúplne, čím je spôsobená ich nepravdivosť ako celok. Prvé porušenie nastalo dňa 16.09.2023 zo strany matky, pretože tento termín mal byť s malolekým dieťaťom a bol dva krát písomne potvrdený (e-mailovou formou) na dobu 14 dní. Takto fungovali niekoľko mesiacov na základe dohody. Matka sa dané snažila zmeniť svojím autoritatívnym správaním. Pred dohodnutým termínom mu bolo oznámené, že k odovzdaniu dieťaťa nedôjde a pre prípad jeho príchodu za dieťaťom bude zo strany jej advokátky kontaktovaná Polícia v Trnave. Po niekoľkých dňoch dostal od advokátky matky informáciu, že mu bude dieťa odovzdané dňa 27.09.2023, avšak iba za predpokladu potvrdenia, že ho odovzdá po piatich dňoch, dňa 01.10.2023 (s ohľadom na cestu medzi J. a B. sa jednalo iba o tri celé dni). S takto jednostranne nadiktovaným režimom nesúhlasil, čo viedlo iba k avízu, že bez požadovaného súhlasu mu maloleté dieťa odovzdané nebude. Pokiaľ teda chcel maloleté dieťa vidieť, musel pod nátlakom matke vyjadriť súhlas. S predstihom pred prisľúbeným termínom odovzdania dňa 01.10.2023 matke komunikoval podmienku, že k odovzdaniu maloletého dieťaťa dôjde iba vtedy, ak matka prisľúbi pravidelné odovzdávanie maloletého A. vždy po 14 dňoch. Teda režim, ktorý bol nastavený od mesiaca jún. Matka dňa 18.10.2023 bez akejkoľvek interakcie s otcom plačúce maloleté dieťa násilne odviekla z detskej skupiny K. a znovu previezla na Slovensko. Maloleté dieťa sa dožadovalo otca, nechcelo odísť. Matka ho proti jeho vôli za použitia násilia odviezla. Od danej doby matka akýkoľvek kontakt odmietala. Stretnutie s malolekým dieťaťom mu nebolo umožnené ani keď bol osobne v B. dňa 08. 11. 2023 a prosil matku o stretnutie so synom. Rovnaká situácia sa

potom odohrala aj 27. 11. 2023, kedy išiel do Bratislavy a so synom sa nestretol. Tvrdil, že rodičia fungovali v režime 14 dní u otca a 14 dní u matky, dokým matka autoritatívne a svojvoľne daný režim nezmenila pod vyhrážkou, že inak dieťa neuvidí vôbec. Následne autoritatívne nasadila režim 5 dní u otca 25 dní u nej, z ktorého nie je východisko pre neho, ani pre maloleté dieťa. Maloleté dieťa sa priamo matky dopytuje na častejší kontakt, matka na tieto dopyty reaguje negatívne. Mal za to, že matkou navrhovaný styk maloletého dieťaťa s otcom, teda raz mesačne, nie je v záujme maloletého dieťaťa, ktoré sa dožaduje častejších kontaktov s otcom, ktorý tiež túži byť so svojim synom. Tvrdil, že nikdy nebránil telefonátom medzi matkou a maloletým dieťaťom, a to ani v októbri 2023. Telefonujú spolu koľko oni dvaja chcú a potrebujú, on do toho nezasahuje. Poznamenal, že matka vybrala účelovo len niektoré, viaceré telefonáty trvajú skoro hodinu. Dodal, že je zaskočený tým, že matka opäť klamlivo konštatuje rozsah, v ktorom mal s maloletým dieťaťom tráviť čas do jeho únosu zo strany matky. Narastajú v ňom obavy, či klamstvá matky nemôžu mať v tejto miere skôr patologický charakter.

13. Kolízny opatrovník oznámil, že po oboznámení sa s návrhom otca na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 30.11.2023 je toho názoru, že styk maloletého A. s rodičmi je potrebné čím skôr upraviť z dôvodu upokojenia napätia v rodine, nastavenia pravidiel pre všetkých jej členov a najmä upokojenia psychického vypätia u maloletého dieťaťa. Avšak návrh otca na vydanie neodkladného opatrenia nepovažoval za aktuálny z dôvodu, že od podaného návrhu, t. j. novembra 2023 sa pomery v rodine čiastočne upravili. Maloleté dieťa sa aktuálne s otcom stretáva pravidelne – 5 dní v mesiaci, pričom predmetom návrhu sú minuloročné vianočné prázdniny a matka počas rozhovoru dňa 17.04.2024 na oddelení uviedla, že otca pravidelne informuje o zdravotnom stave maloletého dieťaťa a všetkých skutočnostiach, ktoré sa ho týkajú. Podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie, že je potrebné upraviť pomery účastníkov, čo i len dočasne, aby neboli ohrozené práva účastníkov. Súhlasil s rozhodnutím odvolacieho súdu bez nariadenia pojednávania.

14. K vyjadreniu kolízneho opatrovníka sa vyjadril otec (ktoré vyjadrenie už súd ostatným účastníkom nedoručoval s poukazom na ust. § 374 ods. 3 druhej vety CSP), ktorý uviedol, že matka ho ohľadom zdravotného stavu dieťaťa, ani o ďalších skutočnostiach, ktoré sa ho týkajú neinformuje, preto informácie ňou podané úradu sú klamlivé. Mal za to, že je nevyhnutné, aby sa určila aj komunikačná povinnosť matke tak, ako on žiada. Dodal, že jeho styk s maloletým dieťaťom raz za mesiac je nedostatočný, a to ani ako predbežná úprava pomerov. Prejavuje konštantný nesúhlas s diktátom matky s takýmto rozsahom, žiada minimálny predbežný rozsah vidieť svoje dieťa dva krát mesačne. Tvrdil, že matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne odmieta akékoľvek rozširovanie kontaktov, akékoľvek kompromisy, len si tvrdo ide svoje 5 dní raz do mesiaca. Z toho 2 dni precestuje otec s dieťaťom a mesačne tak s ním môže reálne tráviť 3 dni na aktivity, pretože mu matka prvý deň dieťa odovzdá až v poobedných hodinách. Navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie zmenil a rozhodol tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletým dieťaťom každý párný týždeň od stredy od 10:00 do nedele do 19:00.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací podľa § 3 ods. 5 písm. b) CMP preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 CSP a po oboznámení sa s obsahom spisu a odvolacom prieskume odvolaním napadnutého rozhodnutia, dospel k záveru o splnení podmienok pre potvrdenie rozhodnutia súdu prvej inštancie.

16. Predmetom konania je návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha úpravy styku s maloletým dieťaťom, vrátane kontaktu prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku, uloženia povinnosti matke ho informovať o záležitostiach týkajúcich sa maloletého dieťaťa a zasielať mu lekárske správy z vyšetrení maloletého dieťaťa.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorý návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

17. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 130 ods. 2 CMP, súd môže rozhodnúť o dočasnej úprave styku navrhovateľa s maloletým.

Podľa čl. 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa, štáty, ktoré sú zmluvnou stranou Dohovoru, uznávajú právo dieťaťa oddeleného od jedného alebo oboch rodičov udržiavať pravidelné osobné kontakty s oboma rodičmi, ibaže by to bolo v rozpore so záujmami dieťaťa.

Podľa bodu 17 poslednej vety Nariadenia č. 2019/1111, Haagsky dohovor z roku 1980, a teda aj kapitola III tohto nariadenia, ktorou sa dopĺňa vykonávanie Haagskeho dohovoru z roku 1980 v rámci vzťahov medzi členskými štátmi, by sa mali naďalej uplatňovať na deti do veku 16 rokov.

Podľa čl. 15 ods. 1 písm. a) Nariadenia č. 2019/1111, aj v situáciách, keď má právomoc vo veci samej súd iného členského štátu, majú v naliehavých prípadoch súdy členského štátu právomoc prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného členského štátu, s ohľadom na dieťa, ktoré sa nachádza v danom členskom štáte.

Podľa čl. 27 ods. 2 Nariadenia č. 2019/1111, súd môže v ktoromkoľvek štádiu konania v súlade s článkom 15 preskúmať, či by sa mal upraviť styk medzi dieťaťom a osobou, ktorá žiada o jeho návrat, pričom zohľadní najlepší záujem dieťaťa.

18. Z obsahu spisu vyplýva, že na Mestskom súde Bratislava II sa vedie pod sp. zn. 40P/47/2023 návratové konanie, ktoré inicioval otec, návrhom doručeným súdu dňa 08.11.2023, ktorým sa domáha nariadenia návratu maloletého dieťaťa do krajiny jeho obvyklého pobytu, do Českej republiky, nariadenia matke, aby maloleté dieťa navrátila na územie Českej republiky do troch dní od právoplatnosti uznesenia a v prípade, ak matka maloleté dieťa na územie Českej republiky nevráti, je otec oprávnený po uplynutí stanovenej lehoty maloleté dieťa prevziať za účelom jeho navrátenia do krajiny obvyklého pobytu, t. j. do Českej republiky.

Matka maloletého dieťaťa iniciovala na Okresnom súde Trnava konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je vedené pod sp. zn. 13P/82/2023, v ktorom konaní súd uznesením č. k. 13P/82/2023-63 zo dňa 09.10.2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým vo výroku I. konanie v časti o návrhu matky na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom prostredníctvom neodkladného opatrenia zastavil, výrokom II. otcovi uložil povinnosť odovzdať maloleté dieťa do starostlivosti matky a výrokom III. neodkladným opatrením, účinným až do právoplatného skončenia konania vo veci samej, zveril maloleté dieťa do starostlivosti matky. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie otec spolu s námietkou nedostatku právomoci. O podanom odvolaní rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením č. k. 11CoP/207/2023-218 zo dňa 17.01.2024 tak, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. S poukazom na čl. 19 ods. 2 Nariadenia (Rady) ES č. 2201/2003 z 27. novembra 2003 o súdnej právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 1347/2000, Okresný súd Trnava uznesením č. k. 13P/82/2023-234 zo dňa 25.01.2024 prerušil konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13P/82/2023, a to až do právoplatného skončenia konania vedeného na Obvodnom súde pre Prahu 9 pod sp. zn. 66Nc/2578/2023.

Otec sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia datovaného dňom 30.11.2023, podaným na Okresný súd Trnava dňa 01.12.2023 domáhal, aby súd do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 13P/82/2023 upravil jeho styk s maloletým A. počas Vianoc 2023 od 29.12.2023 od 18:00 hod. do 07.01.2024 do 19:00 hod., od 07.12.2023 od 15:00 hod. do 19:00 hod., od 10.12.2023 od 9:00 hod. do 15.12.2023 do 19:00 hod., každý páry týždeň od stredu 14:00 hod. do nedele 19:00 hod. s tým, že otec si dieťa prevezme v materskej škole, ak sa dieťa v danom čase nebude nachádzať v materskej škole, prevezme si ho a po ukončení styku vráti v mieste bydliska matky. Matka je povinná dieťa na styk riadne a včas pripraviť a v mieste jej bydliska ho otcovi vydať. Žiadal, aby súd uložil matke povinnosť ho informovať o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o krúžkoch, ktoré navštevuje s uvedením názvu krúžku a času, kedy sa maloleté dieťa tejto aktivity zúčastňuje, o činnosti v predškolskom zariadení a jeho návšteve, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa formou e-mailu každý pondelok. Zároveň žiadal, aby súd uložil matke povinnosť zaslať mu kópie lekárskeho správ z akýchkoľvek vyšetrení maloletého dieťaťa. Domáhal sa aj toho, aby súd upravil jeho právo na komunikáciu s maloletým dieťaťom prostredníctvom aplikácie na prenos obrazu a zvuku každý pondelok, utorok a nepáry piatok od 17:30 do 18:30 hod. s tým, že matka je povinná danú komunikáciu zabezpečiť a ponechať maloleté dieťa osamote.

Krajský súd v Trnave v prípise zo dňa 17.01.2024 (sp. zn. 14CoPno/19/2023) konštatoval, že počas odvolacieho konania vedeného na Krajskom súde v Trnave pod sp. zn. 11CoP/207/2023 otec podal vyššie uvedený návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, o ktorom nie je krajský súd ako odvolací súd oprávnený rozhodnúť, nakoľko mu v tom bráni ust. § 16 Dohovoru (za súčasnej aplikácie čl. 2 ods. 1 základných princípov CMP) a príslušným na rozhodnutie je Mestský súd Bratislava II, na ktorom sa pod sp. zn. 40P/47/2023 vedie konanie o návrat maloletého dieťaťa do cudziny. Príslušnosť Mestského súdu Bratislava II možno odvodiť aj z ust. § 130 ods. 2 CMP. Preto Krajský súd v Trnave postúpil podľa ust. § 6 ods. 1 CMP predmetné podanie (spis vedený pod sp. zn. 11CoPno/19/2023) Mestskému súdu Bratislava II, ktorý o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol odvolaním napadnutým uznesením, postupom podľa čl. 15 Nariadenia č. 2019/1111.

19. Šiesty diel prvej hlavy, druhej časti CMP upravuje Konanie o návrat maloletého do cudziny pri neoprávnenom premiestnení alebo zadržaní (§ 123 - § 134), ktoré konanie nie je v zmysle čl. 19 Dohovoru možné považovať za konanie, ktoré ho predmetom je rozhodovanie o právoch a povinnostiach voči maloleťmu dieťaťu. Konanie o návrat, na rozdiel od ostatných konaní podľa ust. § 111 CMP, je osobitným konaním, ktoré obligatórne vykazuje medzinárodnoprávny charakter. Ustanovenie § 130 ods. 2 CMP oprávňuje súd rozhodnúť o dočasnej úprave styku rodiča s dieťaťom, ktorým rozhodnutím sa predchádza odcudzeniu rodiča a dieťaťa, je tým zaistený výkon ich práva na vzájomný styk. Úprava styku, ktorú urobí súd rozhodujúci o návrate dieťaťa, je iba dočasná. Tento súd nie je príslušný rozhodovať vo veciach starostlivosti súdu o maloleté dieťa, medzi ktoré spadá aj úprava styku dieťaťa s jeho rodičmi. Z vyššie uvedeného vyplýva, že súd rozhodujúci o návrate dieťaťa, ktorým je v danej veci Mestský súd Bratislava II bol príslušný na rozhodovanie o návrhu otca na nariadenie neodkladného opatrenia, čo možno vyvodiť tiež z čl. 27 ods. 2 (obsiahnutým v kapitole III – Medzinárodné únosy detí) Nariadenia č. 2019/1111, ktorý odkazuje na čl. 15 tohto nariadenia, s poukazom na to, že kapitola III dopĺňa vykonávanie Dohovoru. Neobstojí potom odvolacia argumentácia otca o nepríslušnosti Mestského súdu Bratislava II na rozhodovanie o jeho návrhu podľa čl. 15 Nariadenia č. 2019/1111.

20. Odvolací súd sa stotožnil tak s výkladom inštitútu neodkladného opatrenia súdom prvej inštancie za použitia čl. 15 Nariadenia č. 2019/2011, ako aj s jeho aplikáciou v danej prejednávanej veci i aplikáciou ustanovení upravujúcich neodkladné opatrenia vo vnútroštátnej právnej úprave (podľa CMP a CSP), keďže právomoc prijať predbežné opatrenia vrátane ochranných opatrení, ktoré sú dostupné podľa právneho poriadku daného členského štátu má súd v naliehavých prípadoch, majúc za to, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia neboli splnené.

21. Po posúdení okolností konkrétneho prípadu dospel odvolací súd k zhodnému záveru ako súd prvej inštancie, teda, že návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia nie je dôvodný pre nesplnenie podmienok na jeho nariadenie, keď mal preukázané, že osobný kontakt otca s maloletým dieťaťom sa (aj podľa zhodných tvrdení rodičov) realizuje zväčša v rozsahu piatich dní v mesiaci, čím sú zachované väzby medzi otcom a maloletým dieťaťom a zároveň je zabránené vzájomnému odcudzeniu sa. Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 14CoP/106/2024 v tam obsiahnutom tvrdení matky zo dňa 22.05.2024 vyplývalo, že stretnutie syna s otcom sa realizovalo od 26.02.2024 do 03.03.2024, od 27.03.2024 do 03.03.2024 (zrejme do 03.04.2024?) a od 24.04.2024 do 05.05.2024. Otec tvrdenia matky nerozporoval, s výnimkou styku so synom v období od 27.03.2024, pričom koniec styku uvádzal na deň 01.04.2024 a doplnil, že styk so synom realizoval aj v období od 29.05.2024 do 02.06.2024. Nielen osobným kontaktom, ale i kontaktom audiovizuálnym v rozsahu dva krát týždenne je zaistený výkon práva dieťaťa a jeho otca na vzájomný styk. V záujme maloletého dieťaťa je, aby malo styk so svojím otcom zabezpečený, teda, aby malo vo svojom živote prítomného i otca ako mužský vzor, ktorý je v jeho živote nezastupiteľným prvkom. Námitka otca spočívajúca v nedostatočnom rozsahu jeho styku s maloletým dieťaťom je nedôvodná, práve vzhľadom na realizáciu vyššie uvedeného styku, pričom ani zo samotného ust. § 130 CMP, ktoré upravuje fakultatívnu možnosť súdu rozhodnúť o dočasnej úprave styku rodiča (v tomto prípade otca) s maloletým dieťaťom, nie je možné dospieť k záveru o opodstatnenosti tvrdení otca, že iba stykom s maloletým dieťaťom v rozsahu ním navrhovaného každého párneho týždňa v mesiaci od stredy do nedele sa zabezpečí to, aby dieťa na svojho otca nezabudlo a aby rodinné vzťahy zostali zachované. Vzťah otca s maloletým dieťaťom je zachovaný ich osobným i audiovizuálnym kontaktom, ktorý zároveň zabezpečuje aj to, aby dieťa na svojho otca nezabudlo. Právu styku rodiča s dieťaťom korešponduje právo dieťaťa poznať svojich rodičov a právo na ich starostlivosť, ako aj právo dieťaťa na zachovanie jeho rodinných vzťahov v súlade so zákonom a s vylúčením

nezákonných zásahov podľa čl. 7 a 8 Dohovoru o právach dieťaťa. Realizácia styku znamená pre rodičov a deti jeden zo základných prvkov rodinného života, a to aj napriek rozkolom vo vzťahu medzi rodičmi. Keďže sa otec s maloletým dieťaťom stretáva a ich kontakt prebieha aj formou videohovorov (ak keď nie v takom rozsahu, ako otec požaduje), odvolací súd bol toho názoru, že nie je namieste uchýliť sa k existujúcim právnym nástrojom, ktorých použitie je plne dôvodné tam, kde sa styk rodiča s maloletým dieťaťom nerealizuje.

Nad rámec vyššie uvedeného sa žiada poukázať na špecifickosť spoločenských vzťahov, ktoré sú predmetom konania. Ide o veľmi citlivé vzťahy medzi rodičmi a maloletým dieťaťom, do ktorých by zo strany štátnych orgánov malo byť zasahované čo najmenej, čo vyplýva ako z povahy týchto rodinných vzťahov, tak z povahy samotnej štátnej moci. O to viac je treba apelovať na oboch rodičov, aby sa snažili dosiahnuť dohodu o ďalších podmienkach výchovy svojho dieťaťa prirodzenou cestou, aby ich komplikovaným vzťahom nebol poškodený ich syn.

Aj napriek argumentácii otca uvedenej v odvolaní, že vyjadreným práním dieťaťa je byť s každým svojím rodičom rovnako, teda v rovnakom počte dní v mesiaci, žiada sa dodať, že názor dieťaťa je ovplyvnený konfliktom jeho rodičov, kedy dieťa vo svojich názoroch je ovplyvnené ich názormi a pred každým z nich vyjadruje svoje pranie súladne s práním toho ktorého rodiča, ku ktorým obom má vytvorený pozitívny citový vzťah, a teda žiadneho nechce sklamať. Z uvedeného dôvodu nebolo možné názor dieťaťa bez ďalšieho prevziať a považovať ho za významný faktor pre prijatie rozhodnutia, keďže tento je vo výraznej miere ovplyvnený každým z rodičov, ktorí presadzujú svoje záujmy, teda maloleté dieťa aj vzhľadom na svoj vek nemá dostatočné zručnosti na sformovanie svojho vlastného názoru do tej miery, aby naň nemali vplyv vonkajšie faktory. Je potrebné apelovať na oboch rodičov, aby pred maloletým dieťaťom neriešili ich vzájomné nezhody, ale mali na zreteli v prvom rade záujem maloletého dieťaťa a jeho zdravý fyzický a psychický vývin, uvedomujúci si, že má právo na oboch svojich rodičov.

22. V záujme vysporiadania sa s odvolacími námietkami otca proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje na správny postup súdu prvej inštancie vychádzajúci z dôkazov predložených účastníkmi konania a špecifickosť daného konania. Pokiaľ sa otec odvoláva na to, že minimálny predbežný rozsah jeho styku s maloletým dieťaťom je aspoň dva krát mesačne, odvolací súd dodáva, že zväčša (podľa súdnej praxe) býva styk rodiča s dieťaťom štandardne upravený každý druhý týždeň v mesiaci, a to od piatka poobedných hodín do nedele poobedných až večerných hodín, avšak v okolnostiach danej veci, s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa, by nebolo vhodné určiť takýto rozsah styku, keďže vzdialenosť medzi bydliskom otca (J.) a bydliskom matky (B.) je cca 392 km, teda väčšiu časť styku by otec s dieťaťom trávili štyri krát mesačne na ceste. Pritom by išlo o jeden deň navyše oproti súčasnému rozsahu styku otca s maloletým dieťaťom, čo by predstavovalo len dva celé dni bez cestovania, ktoré by spolu mohli tráviť (oproti súčasným trom) a dieťa by bolo zaťažované zdĺhavým presunom medzi bydliskami rodičov. Odvolací súd nezdieľa názor otca o nevyhnutnosti zásahu súdu formou nariadenia neodkladného opatrenia do jeho realizujúceho sa styku s maloletým dieťaťom, keďže tento prebieha aj v širšej forme ako päť dní do mesiaca a je nutné zohľadniť aj to, že dieťa si od septembra 2024 začne plniť povinnú školskú dochádzku, teda jeho režim sa zmení v porovnaní s aktuálnym stavom, kedy navštevuje predškolské zariadenie.

23. Konanie o návrat maloletého dieťaťa do cudziny je špecifickým konaním týkajúcim sa maloletého dieťaťa, ktorého cieľom je obnoviť pôvodný stav a umožniť príslušnému orgánu v štáte obvyklého pobytu maloletého dieťaťa, aby rozhodol vo veci starostlivosti o maloleté dieťa. To znamená, že v predmetnom konaní o návrat súd nerozhoduje o úprave výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému dieťaťu, ale len rozhodne, či navráti alebo nenavrátí dieťa do krajiny jeho obvyklého pobytu a v závislosti od tohto rozhodnutia príslušný súd vo veciach starostlivosti o maloleté dieťa v určenej krajine v samostatnom konaní rozhodne o úprave výkonu rodičovských práv a povinnosti k maloletému dieťaťu. V konaní o návrat súd nerozhoduje o úprave rodičovských práv a povinnosti k maloletému dieťaťu, t. j. o informačnej povinnosti rodiča, ktorému dieťa je zverené do osobnej starostlivosti vo vzťahu k druhému rodičovi. Zdržanie sa rozhodovania súdom vo veci opatrovníckeho práva je dané výslovnou v čl. 16 Dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná. Pokiaľ sa teda otec domáhal nariadenia neodkladného opatrenia (ktorý návrh síce podal na Okresný súd Trnava, ale v zmysle pokynu Krajského súdu v Trnave bol o ňom príslušný rozhodnúť Mestský súd Bratislava II v konaní o návrat), ktorým by súd uložil matke povinnosť ho informovať o zdravotnom stave maloletého dieťaťa, o krúžkoch, ktoré navštevuje s uvedením názvu krúžku a času, kedy sa maloleté dieťa tejto aktivity zúčastňuje, o činnosti v predškolskom zariadení a jeho návšteve, pobytoch maloletého dieťaťa mimo bydliska matky a všetkých dôležitých skutočnostiach v živote maloletého dieťaťa, formou e-mailu každý pondelok, vrátane zasielania mu kópii lekárskech

správ z akéhokoľvek vyšetrenia maloletého dieťaťa, súd prvej inštancie jeho návrhu s poukazom na vyššie uvedené nemohol vyhovieť.

Odvolačný súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičia by si mali uvedomiť, že svojim aktuálnym vzájomným postojom a chovaním, vzájomnou nespôľupnosťou, neschopnosťou konštruktívne osobne komunikovať vo veciach týkajúcich sa dieťaťa (komunikácia rodičov prebieha prostredníctvom ich právnych zástupcov), vzájomnými atakmi, pôjdu v konečnom dôsledku len proti záujmu vlastného maloletého dieťaťa, ktorému tým budú odopierať právo na pokojné a konfliktami rodičov nezaťažované detstvo.

24. Odvolačný súd po zvážení všetkých zistených a osvedčených skutkových okolností daného prípadu vyplývajúcich zo spisového materiálu, v súlade s vysloveným právnym názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že potreba dočasnej úpravy pomerov úpravou styku otca s maloletým dieťaťom neodkladným opatrením preukázaná nebola. Odvolacie dôvody otca nemali vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie a nevedli odvolací súd k úvahe o nevyhnutnosti rozšírenia styku (osobného či audiovizuálneho) otca s maloletým dieťaťom v zmysle jeho odvolacieho návrhu, nezistiac pre takéto riešenie žiadne závažné dôvody.

25. Na základe uvedeného, keďže neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, odvolací súd napadnuté zamietajúce uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď odvolacie argumenty otca vyhodnotil ako neopodstatnené.

26. Ďalšie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie v predmetnej veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

27. Odvolací súd o trovách odvolacieho konania nerozhodoval, nakoľko nejde o konečné rozhodnutie a o trovách konania bude rozhodnuté vo veci samej. Rozhodnutie o neodkladnom opatrení má povahu rozhodnutia vo veci samej ako konečného rozhodnutia len vtedy, ak neodkladné opatrenie konzumuje vec samu. Ide o návrh na neodkladné opatrenie podaný po skončení konania, ďalej podaný pred začatím konania, na ktoré nenadväzuje žaloba (návrh), alebo o prípad, ak by súd prvej inštancie musel vec skončiť procesne bez toho, aby ju prejednal (obdobne pozri napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 8Cdo/83/2017). Žiadna z uvedených procesných situácií v prejednávacom prípade nenastala, a preto o trovách konania súvisiacich s neodkladným opatrením rozhodne súd prvej inštancie až v rozhodnutí vo veci samej, v ktorom rozhodne aj o trovách tohto odvolacieho konania v súlade s § 396 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP.

28. Súd prvej inštancie sa dopustil v záhlaví svojho rozhodnutia zrejmej nesprávnosti v priezvisku matky, v dátume narodenia otca a označenia jeho štátnej príslušnosti (toto pochybenie nebolo prekážkou preskúmania rozhodnutia odvolacím súdom), preto postupom podľa ust. § 224 CSP v spojení s ust. § 234 ods. 2 CSP vydaním opravného uznesenia vykoná opravu záhlavia uznesenia, v ktorom uvedie správne priezvisko matky, dátum narodenia otca a jeho štátnu príslušnosť.

29. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).